

Nr 822

Av herrar Wikberg och Fälldin, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 61, angående riktlinjer för företagareföreningarnas organisation och verksamhet, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1057 i Andra kammaren)

Inledningsvis vill vi framhålla att vi delar departementschefens allmänna synpunkter på hantverket och den mindre industrins betydelsefulla roll i svenskt näringsliv och att det finns all anledning att räkna med att hantverket och den mindre industrin även framdeles kommer att vara av stor betydelse i vårt produktiva liv. Vi anser också liksom departementschefen att det är ett vitalt samhällsintresse att utvecklingen inom dessa sektorer främjas så att bästa möjliga produktionsresultat uppnås. Vidare vill även vi fästa uppmärksamheten på de problem som de mindre företagen nu står inför till följd av dels en hårdnande internationell konkurrens, dels en snabb vetenskaplig och teknisk utveckling som ställer ökade krav på att produktionsapparaten snabbt anpassas till de ändrade förutsättningarna. Även enligt vår mening är det av betydelse att de näringspolitiska insatserna differentieras så att den mindre företagsamhetens särskilda behov och intressen kan tillgodoses.

I fråga om kapitalförsörjningen framhåller departementschefen att det inte råder någon tvekan om att det kreditstöd som kanaliserats genom företagareföreningarna har spelat en viktig roll som generell stimulansfaktor för hantverket och småindustrin. Vidare framhåller departementschefen att det är angeläget att småföretagarna stimuleras till ökad rationalisering och informeras om möjligheter att få vägledning i tekniska och ekonomiska frågor. Med hänsyn härtill anser departementschefen att det är en betydelsefull uppgift för företagareföreningarna att förstärka sin rådgivnings- och konsultverksamhet för att därigenom underlätta för företaget att anlita experthjälp i berörda frågor.

Departementschefen har även framhållit att företagareföreningarna i ökad utsträckning bör medverka i lokaliseringsstödsverksamheten, bl. a. för bevakningen i lokaliseringsstödsärenden.

Mot bakgrunden av dessa konstateranden och bedömanden bör enligt vår mening företagareföreningarna tilldelas ökade resurser. Enligt vårt bedömande innebär nu framlagda förslag att staten skulle få minskade kostnader för föreningarnas verksamhet, vilket vi anser rimma illa mot de påtagligt

stora behov som föreligger. I nu framlagda proposition har departementschefen uppgivit att föreningarnas inkomster från staten i huvudsak skulle bli oförändrade genom att nettoränteinkomsterna ersattes med statligt bidrag. Emellertid medför föreslagna förfarande att staten erhåller ökade inkomster, som enligt vår mening borde tillföras företagareföreningarnas verksamhet. Sålunda kommer statens ränteinkomster på företagareföreningarnas direktlån att öka från $5\frac{3}{4}\%$ till $7\frac{1}{2}\%$ i nuvarande ränteläge. Vidare skulle staten erhålla $\frac{1}{2}\%$ på utestående industrigarantilån. Slutligen skulle statens utgifter för risktäckningsmedel för föreningarnas direktlån i huvudsak bortfalla. Den nettoinkomstökning som staten på detta sätt erhåller torde uppgå till ca 1,5 mkr. Detta belopp anser vi bör tillföras företagareföreningarnas verksamhet samt — med hänsyn till de ökade arbetsuppgifterna och den allmänna utvecklingstrenden inom näringslivet — höjas till 2 mkr.

Genom att ersätta ränteinkomster med administrationsbidrag skulle enligt departementschefen föreningarna uppnå en större säkerhet i inkomstberäkningen. Från föreningarnas sida har emellertid framhållits att osäkerheten i nuvarande förfarande — då den enskilda föreningen ännu i slutet av mars 1968 ej erhållit slutgiltig uppgift på storleken på det statliga bidrag den kan påräkna för verksamheten under innevarande budgetår — är väsentligt större än osäkerheten i ränteändringar. Vi menar därför att till varje förening bör utgå ett belopp av lägst 200 000 kr. för en basorganisation och att sedan återstående del av bidraget differentieras mellan föreningarna efter behovsprövning och övriga bedömningar som bör påverka avvägningen i statligt administrationsbidrag föreningarna emellan.

Med hänvisning till ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts förslag måtte till *Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader* för budgetåret 1968/69 anvisa ett reservationsanslag av 7 mkr. så att varje förening erhåller ett minimibidrag å 200 000 kr. och att återstående del av bidraget fördelas på företagareföreningarna efter behov av stöd och i den utsträckning de tas i anspråk för statliga uppgifter i övrigt.

Stockholm den 2 april 1968

Axel Wikberg (cp)

Thorbjörn Fälldin (cp)